

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 29. februvarja.

Vlada je predložila načrt zakona o zidanji železnice Mostar-Metkovič. Stroški so izračunjeni na 1,700.000 gld., kateri se bodo pokrili iz skupnih državnih aktiv in dohodkov bosno-hercegovskih. S to železnico bo napravljena priličnejša zveza Serajeva z morjem, ker od Mostara do Serajeva pelje dobra cesta. Skozi Metkovič se je v lanskem letu 260.000 kvintalov blaga v Bosno upejlalo. Pri Mostaru so veliki skladi premogovi, ob celi železnici tudi gozdi, katerih les se zdaj ne more izvažati.

Zakon, po katerem se lahko razveljavajo dolžna in pogodbená pisma tacih dolžnikov, ki ne morejo plačati, ako je dokazano, da so po teh pismih drugi upniki oškodovani, (anfechtungs-Gesetz) bil je v današnji seji vzprejet. S tem je popolnen zakon proti tacim dolžnikom, kateri uničujejo imetek, ki je že eksekutivno vezan.

Slovenski poslanci baron Gödel-Lannoy, Raič in dr. Vošnjak so bili pri g. ministru baronu Conradu in mu gorko priporočali, da izvede resolucijo državnega zbora gledé slovenskih paralelk v Mariboru in Celji in slovenskega našega jezika na mariborskem učiteljski. G. minister je priznal, da mora vsak učitelj na slovenskih šolah popolnem izurjen biti v slovenskem jeziku in da tudi po njegovem mnenju v to ne zadostuje, ako se le slovenščina slovenski poučuje. Zato bo treba, da se tudi nekateri predmeti slovenski uče, iz početka vsaj jeden ali dva predmeta. Zastran slovenskih paralelk se je g. minister prav rezervirano izrazil, da je še treba poskušati, kako se bo na Kranjskem dotična naredba obnesla.

O mejnarodnej evropskej politiki

piše Dunajski dopisnik „Ruskega Kurjera“ tako:

V mejnarodnej politiki evropskih držav vrši se sedaj jedna najznamenitejših sprememb. Jedva pol leta je tega, ko so vzajemni odnošaji mej obema srednje-evropskima državama in njunimi sosedi na vzhodu, zapadu in jugu bili tako napeti, da bi bil najmanjši povod narušil mir. Slabe strani dveh poslednjih mirovnih dogovorov, Frankobrodkega in Berolinskega, ki sta porodila toliko istinitih in domišljenih žalitev, neizpolnenih, nad, nezadovoljenih želj itd. so se posebno odločno pokazovale. Vsa ta razžaljenja, pretenzije izraževale so se v ohlajeni diplomatični odnošajev mej državami z jedne strani, v razdraženem in vojevitim glasu časnikarstva z druge strani.

In na mah, v nekaterih mesecih zvršila se je taka velikanska spremena v vnanjih odnošajih, o kateri si še nikdo sanjati ni upal. Diplomatični dogovori, ki so se zaključili s takimi znamenitimi dogodki, kakor potovanje nemškega cesarjeviča naslednika v Španijo in Italijo, potovanje gospoda Giersa v Berlin, Friedrichsruhe in na Dunaj, so bolj utrdili evropski mir, kakor je to mogel storiti Berolinski mirovni dogovor, da še več, ta potovanja s svojimi rezultati so neobhodno dopolnenje k Berolinskemu dogovoru. Najvažnejši moment v evropskej politiki poslednjih mesecev je zблиžanje Rusije

z Nemčijo in Avstrijo. Do tega časa je tripelaljanca grozila evropskemu miru, vkljub vsem zagotavljanjem oficijozov, da je njen namen le ohraniti mir, kajti osnovana je na domnevanji, da nasprotujejo interesi Nemčije, Avstrije in Italije interesom Rusije in Francije. Vero v domišljeno nasprotje uzdrževali so v Evropi francoski oficijozni in neoficijozni šovinisti, vojevita pisava nekaterih ruskih listov, opozicijski elementi v Avstro-Ogerskej in Nemčiji ter faiseurji Frankobrodke in Berolinske borse.

Zbližanje Rusije s tripelaljanco je najboljši dokaz, da tega nasprotja, vsaj kolikor se tiče Rusije, ni. Ideja „maščevanja“ (revanche), ki je toliko popularna v Franciji, se ne more smatrati za resno nevarnost za evropski mir, dokler je Francija osamljena od drugih držav. Pri takih okolnostih vprašanje o tem, v kakem obliki se je izrazilo zблиžanje Rusije s tripelaljanco in kake formalne nasledke bode imelo, ali se pridruži Rusija kot četrti zaveznik, ali se je to zблиžanje zgodilo po zasebnem sporazumljenji gospoda Giersa z Bismarckom in Kalnoky-jem — to vprašanje nema za nas tolike važnosti. Bistvenost te stvari tiči v tem faktu, kateri se ne da oporekati, da se je to zблиžanje zgodilo, da so vse zainteresovane stranke preverjene o neobhodnej potrebi tega zблиžanja, in so pripravljene podpirati in vzdržavati na novo ustanovljene odnošaje. Poslednje tedne bilo je zadosti slučajev, ki so nas lahko prepričali, da je to resnica. V tukajšnjih časnikarskih krogih pripoveduje se neka epizoda, ki se je prigodila za časa bivanja ruskega ministra vnanjih zadev na Dunaji. Dva tu na Dunaji nahajajoča se Bošnjaka imela sta čast predstaviti se gospodu Giersu, in pri tej priliki sta se bridko pritoževala o položaji v Bosni in Hercegovini, odkar je Avstrija zasela ti dve deželi, kako jih zatira avstrjska uprava itd. Na te pritožbe je Giers neki odgovoril: Rusija se jako zanima za osodo vseh slovenskih plemen, in z velikim interesom motri položaj v Bosni in Hercegovini. Pa avstrijska okupacija je misija, katero je naložil Avstriji splošni evropski kongres, za blagost prebivalstva samega, in ne more biti dvojbe, da se Avstrija prizadeva dobro in vestno izpolniti to nalogo. Tak odgovor

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

Opisuje Prostoslav Kretanov.

XXXV.

Izmej Kočevarjev na — Sokolovo maskerado.

Cesta iz Črnomlja na zapad, vije se iz mesta ven mej njivami, preko holma v dolino, ter se ondu v kotu zasuče na levo po hribu navzgor, kodí se mej goricami, sadnimi vrta in posamičnimi hišami dospeje v prijazno selo — Maverl.

Tu je, kakor znano, dobrohotni nam „Schulverein“ nedavno utaboril „den wackern Gottscheern zum Schutze“ ali ka-li, svojo avantgardo. Da bi se prepričal, kako se širi tu blagovestje izveličevalne nemške kulture, stopim ondi — ne v cerkev, ker je ni — temveč v neko gostilno in naletel sem nevedoma na pravi vrelec.

Krčmarica, postavivša pred me zahtevano merico vina, zavrne takoj početkoma moj slovenski pozdrav:

„Oní so menda tudi jeden tistih neumnih Slovencev, ki vsakemu človeku svoj jezik ponujajo! Gotovo so iz — Ljubljane?“

„Kaj iz Ljubljane! Še iz mnogo imenitnejšega mesta!“ odvrnem ženici, po njenem vsprejemu pozvan na ironičen odgovor.

„Od kod pa — če ne zamerijo?“ vpraša ona zvedavo.

„Iz — Kurje vasi!“

„Iz Kurje vasi? O tem mestu pa še nesem slišala! Kje pa je to?“ poizveduje krčmarica ošabno-najivno.

„Kurja vas je glavno mesto v „deveti deželi“! rečem jaz resnobno.

„Pa v tako imenitnem mestu tudi slovenski govore?“ čudi se žena.

„O, kaj še! Ampak „kranjski“ —!“

„No, mi smo tudi Kranjci!“ zatrjuje ona, opazivši naposled mojo ironijo ter pristavi razjarjena: „Vi z vašo slovenščino ne boste prišli daleč! Vidijo, jaz sem bila v — Ameriki in sem prišla zopet nazaj; pa če bi ne bila znala nemški, ne vem, kako bi se mi bilo godilo!“

„A dà! Brez nemščine bi vas bil izvestno požrl kak morskí som!“ pretrgam porogljivo najin pogovor ter se poslovim, čudeč se, kje da se je to ženšče navzelo toli nemškega duhá! Ali na pragu srečam „šulverajnskega“ učitelja in takoj se mi zablisne v možjanih.

Nejevoljen vzkliknem — mutatis mutandis — s Preširnovim pisarjem:

„O zlati vek zdaj — Belim Kranjcem pride!“

ter korakam mimo šole ven iz sela; a glej! doli po gorici prepevale so brdke vinogradnice:

„Sem slovenska deklica,
Milka mi je ime . . .“

kar se mi je zdel nekak protest zoper ta nepozvani „Schulvereinov“ eksperiment na slovenski zemlji, onostran kočevske meje! . . .

Od Maverla dviguje se cesta polagoma navzgor in čez pol ure hoda prišel sem v — Ovčjak, prvo selo na Kočevskem. Borne lesene, okajene ter s slamo krite kočje stoje ob cesti okrog novozidane šole, kjer kočevskim otrokom nemško kulturo v glavo ubija mlad učitelj, ki zdaj, kakor čujem, ondu obžaluje, da se ni učil slovenščine, s katero bi imel pot odprto v lepše veselejše kraje.

Ne daleč nad tem selom je vzvišen holmec, od koder sem se ozrl še poslednjikrat po divni Beli Krajini, razprostrti pred mano v vijoličastem večernem somraku.

Potem pa se cesta zavije zopet navzdol, skoz samotno, mej sivim skalovjem kvišku se vzpenjajoče gnelčje. Na levo, proti jugu razgrinja se širna do-

iz ust predstavitelja ruske diplomacije, katero so tu vedno smatrali za sovražno Avstriji, je jako važen simptom.

Drugi simptom zboljšanja razmer mej Rusijo in Avstro-Ogersko je to, da je tukajšnje oficijozno novinarstvo, odkar je bil Giers na Dunaji, začelo jako ljubeznjivo govoriti o Rusiji in popolnem opustilo prejšnji zadirajoči ton. Še celo ogerski oficijozni, ki do najnovejšega časa neso popustili nikake prilike, izjaviti tradicijsko antipatijo Ogrov do Rusije in še ni dolgo tega, ko so dolžili rusko diplomacijo, da s tajnimi agitatorji podpira panslavistično rovanje na Hrvatskem, premenili so popolnem svoj ton, in sprjaznili se neso samo z bližanjem Rusije in Avstro-Ogerske, a je smatrajo za jako blagodejno za Oggersko in vidijo v njem podlago dobrega rešenja hrvatske krize.

Naposled smatrajo tu največjim dokazom, da so se ustanovili trajni mirni odnošaji z Rusijo, da je knez Orlov imenovan ruskim poslanikom pri Berolinskem dvoru. Knez Orlov, kateri, kakor je znano, pripada k „fanatikom“ mirne politike, in je poleg tega dober osobni prijatelj nemškega kancelarja, bodo dostojni predstavitelj miroljubne Rusije pri Berolinskem dvoru, kateri se po pravici priznava za središče tripelalijance, ali bolje rečeno nove „mirovne lige“, ki obeta tako dobre vspehe in se prizadeva pridružiti si vedno več držav.

V tesnej zvezi s to „agitacijo“ miru, ki se je začela v Berolinu in je našla sočuvstveni odziv skoro pri vseh evropskih vladah in vseh evropskih narodih, je brez dvojbe potovanje avstrijskega cesarjeviča naslednika Rudolfa z nadvojvodinjo Štefanijo v Carigrad in Bukarest, na katero potovanje se misli podati konci aprila. Pred nekolikimi meseci je občinstvo še v tem nameravanem potovanju videlo intrigo proti Rusiji, in tukajšnje oficijozno časnikarstvo, ki se je očevidno balo takega razlaganja, skušalo je odrekati vsak političen pomen temu potovanju. V istini ima to potovanje jako važen političen smoter, pa tak smoter, ki ne namerava nič sovražnega proti Rusiji, niti proti kakej drugi državi; smoter tega potovanja je, kakor se govori v tukajšnjih političnih krogih, pridobiti balkanske države Turčijo, Rumunijo in Srbijo k evropske „ligi miru;“ v kakej obliki bode se zgodilo to približanje, to ni tako važno vprašanje; ako te tri balkanske države, priznajo in se zadovoljijo s status quo in so pripravljene v tej ali drugi obliki obraniti ga, tedaj bode namen dosežen in mir na Balkanskem polotoku zagotovljen. Kakor govore, prihaja incijativa temu potovanju cesarjeviča tudi od kneza Bismarcka.

Pri vseh teh okoliščinah poslednjega časa ne moremo več biti tako nezaupni proti optimističnim mnenjem, da je smoter Bismarckove vnanje politike, doseči take mejnarodne odnošaje, da bi se evropske države mogle razorožiti. Mi smo se tako privadili pričakovati vojske, da se nam kaj takega že zdi divje in nemogoče. Če se pa posreči nadaljevati mirovno politiko mej evropskimi državami jedno ali dve leti, bodo se pa morda prepričali, da je mogoče in potrebno razoroževanje, pripričali ne samo narodi, ampak tudi vlade.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. marca.

Včeraj sti se sešli obe zbornici **državnega zbora**. Gospodska zbornica je potrdila kupčijsko pogodbo s Francijo, katera že danes stopi v veljavo. **Ceški** listi zahtevajo, da se odpravi centralna komisija za obrtne šole, ter naj se te šole decentralizujejo. Nastavijo naj se deželne komisije. To bi bilo tudi prav, ker ravno v obrtnih ozirih so interesi raznih dežel jako različni, in tedaj ne kaže teh šol organizovati po jednem kopitu.

Gospodarskemu odseku **ogerske** zbornice predložil je minister grof Szeheny nov tekst §. 4 obrtnege zakona, v katerega se je sedaj vsprejel dokaz zmožnosti. Tudi na Oggerskem mislijo tedaj omejit obrtno svobodo, ki je le male obrtnike izročila kapitalistom v roke.

Vnanje države.

S posebno misijo, da se dogovori o rusko-bolgarske vojaške konvenciji, v Sofijo odposlani **ruski** polkovnik baron Kaulbars je predvčeraj čez Niš in Beligrad prišel na Dunaj, danes se poda v Petrograd, da poroča carju o vspehu svoje misije, potem se pa vrne na svoje mesto, kakor vojaški attaché na Dunaj.

Italijanska zbornica je vsprejela predlogo o reorganizaciji vseučilišč s 143 proti 135 glasom. S tem je položaj naučnega ministra Baccelija jako omajan. Dal je neki že ministerskemu predsedniku svojo ostavko. Depretis je ni vsprejel. Misli se, da ta zakon ne pride pred senat, a vsekako bode tam pokopan.

Da se izogne ministerska kriza bode **francoska** vlada predlagala, da se predloga o povišanji učiteljskih plač odloži, dokler ne pride budget na vrsto. Pavel Bert se bode končno udal temu predlogu, kakor se govori. Po soglasnih poročilih je že vse pripravljeno za naskok na Bac-Ninh. General Millot razdelil je svojo majhno vojsko v dve koloni; general Brières bodo napadal od Ha-Noija in general Négrier od Hai-Phonga. Kakor se Tempsu poroča je še 20 000 Kitajcev v Bac-Ninhu.

Kakor poroča Carigradski dopisniki „N. fr. P.“ bil je avstrijski poslanik baron Calice v saboto vsprejet pri **turškem** sultanu v avdijenci, in je oficijelno naznanil pohod avstrijskega cesarjeviča v Carigradu bodočo pomlad. Abdul Hamid je izrekel toplo željo, da visoki gost vsprejme gostoljubje, katero mu bode priredil v Yldiz-Kiosku ali kakej drugej cesarskej palači.

V **angleškem** parlamentu se bode kmalu predložila predloga o izrednem kreditu 518 100 funtov sterlingov za egiptovsko ekspedicijo, od katere vsote se bode upotrebilo 209.050 funtov sterlingov za vojaške operacije po suhem, 147 200 funtov sterlingov pa za pomorske operacije. Stroški za ekspedicijo, poslano v Suakim, proračunjeni so na 100.000 funtov sterlingov. Vsi ti stroški neso veliki, ako se pomisli oddaljenost Egipta od Anglije, in koliko je stala Avstrijo okupacija Bosne in Hercegovine.

Včeraj pričakovanega boja mej Grahamovo kolono in Osman Digma najbrž ni bilo. Najnovejša poročila poročajo samo, da so Angleži na potu v Teb zaradi pomanjkljivih priprav v jako nevarnem položaji. Prodiranje v Torkar se je odložilo in v Londonu se je izdala parola, da vojaška akcija ima samo namen braniti Suakim. Neka brzojavka angleškega časopisa „Times“ iz Kartuma javlja, da je nek potnik prišel tja v 35 dneh iz Darfurja čez Obeid. Po njegovem poročilu ima Mahdi še samo posadko Obeidsko pri sebi, drugi Arabi so se pa razkropili po vaseh, ko so prej obljubili, da se zopet zberó,

„Kaj hočete? Navadili so se tega pohajkovanja, pa vam ne ostanejo doma, če bi jih privezal — me ženske pa tukaj samé orjemo, sejemo, kosimo in mlatimo . . .“

Molčé krene žena tu na stransko pot in jaz se uglozim v premišljevanje o tej žalostni socialni prikazni. Da-si se brezbriznemu potovalcu za kratek čas ne dostaje, razglabati jednaci resnih vprašanj, ipak ne verjamem, da je Kočevarjem res sila izseljevati se v — Ameriko, kakor sem videl v Koprivniku, da so nekemu dotičnemu agentu v to svrbo vplačevali po dvajset novičev upisnine. Saj kočevska zemlja vendar ni toli neplodna kali? In če je temu tako, zakaj država ne napelje v njo umetnih blaginjskih pritokov —?

V te žale misli zapleten dospel sem v mesto — Kočevje.

Mestice ima dokaj ljubki obraz. Razvrsteno je v mični skupini tu na mehki trati, ob vznožji košato gozdne gore, dvigajoče se na južni strani, dočim se mu na iztok in zapad razgrinja prijazna dolina, a proti severu amfiteatralno kvišku kipeči holmi. Okrog mesta šumi mej nizkim, z vrbovjem opletenim obrežjem blede-zelenkasta rečica Rinža, katere ime je pravi karakteristikon, rekel bi, onomatopoičen odmev kočevskega narečja. Ko sem si

ko se začne vojska. Po tem poročilu je Slatin bej (Avstrijec), poveljnik v El-Tašiju še vedno obležen; ravno tako so Darra, Fodža, Masteri in Om Šanga še vedno od ustašev zasedeni. — Kakor javlja neko poročilo iz Suakima, odrinila sta bila major Haggard in lieutenant Caulfield s 530 Abesinci sedem milj daleč in zagledala kakih 1000 ustašev na velblodih in mnogo drugih peš. Ustaši so se predvčeraj bili s prijaznimi rodovi, kateri Angleže preskrbujejo z živino. Angležem prijazni rodovi priplenili so 40 velblodov in 70 ovac. — Ministerski predsednik predložil je zbornici novo volilno reformo, in jo v dobrem govoru priporočil, in objavil, da misli vlada v bodočem zasedanji predložiti novo razdelitev volilnih okrajev. Nova volilna reforma upeljava jednako volilno pravico za deželo in mesta v vsem trojednem kraljestvu, in pomnožuje število volilcev za kaka dva milijona. Zlasti ni zadovolilo poslancev, da se nova volilna reforma za Irsko opira na isto podlago, kakor drugod. Večini poslancev dozdeva se to nepolitično in nepravilno.

Dopisi.

S Slov. Štajerskega 29. febr. [Izv. dop.] (Najnovejši jezikovni ukaz c. kr. finančnega deželnega ravnateljstva v Gradci.) To ravnateljstvo razposlalo je ravnokar vsem davkarjem na Slov. Štajerskem sledeči ukaz:

„Aus Anlass einer vorgekommenen Beschwerde, dass einem steuerträger deutscher (?) nationalität steuerbüchel in beidea in Untersteiermark üblichen landessprachen ausgestellt wurden, erhalten die k. k. Hauptsteuerämter und Steuerämter in Untersteier den **auftrag**, sich auch mit steuerbücheln, die lediglich in deutscher sprache gedruckt sind, zu versehen und den parteien die es ausdrücklich wünschen oder verlangen, solche steuerbüchel zu erfolgen.“

Ta ukaz pouzročila je pritožba Ptujkega lahkoživca T., kojemu ni bila po volji knjižica tiskana v obeh jezikih.

Dobro, nam je po volji, da se ne dajejo Nemcem in če treba tudi nemčurjem knjižice z obema tekstoma, toda mi od slav. finančnega deželnega ravnateljstva v Gradci tudi odločno zahtevamo, da odslej dobiva slovenski narod na Slovenskem Štajerskem dačne knjižice le v slovenskem tekstu. Ako se prošnja jednega samega nemčurja takoj usliši, odbiti se tedaj ne sme prošnja celega naroda.

Čas, in sicer skrajni čas je pa že, da se naši poslanci obrnejo do gg. ministrov glede naše ravnopravnosti in če mislijo, da se ne dá nič doseči, potem pa tudi vedo, kaj imajo storiti.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Jutri 2. t. m. je slavnostna predstava povodom petdesetletnice prve javne predstave (v 20. dan febr. 1834) Daimundovega „Zapravljivca“ z alegorijo „Raimund v Olimpu.“ Pojasnilne besede govori režiser g. Jos. Kocelj.

— (Častno občanstvo.) Občina Bled je v svojej zadnjaj seji imenovala škofa g. J. J. Strossmayerja, g. dež. predsednika barona Winklerja in g. dež. glavarja grofa Thurna častnimi občani.

lina, po kateri so blestela iz mrakovih senc bela kočevska selišča . . .

Miloglasno večernično zvonenje odmevalo je iz dolinske tihote, in zlati zor oblejal je temno-gozdne gorske vrhove, ko sem prikorakal, v slastne spomine zapreden, po strmeh klanci nazdol v — Koprivnik. Ondu sem zavil v Rožičevo gostilnico, kjer sem našel č. g. župnika Jančigarja in tamošnjega g. učitelja, s katerima sem se razgovarjal pozno v noč.

Drugo jutro, ko sem si ogledal prijazno selo, z ličnimi, ob široki cesti razpostavljenimi hišami, s škodljastimi strehami, ugodno vzgrajeno šolo in svetlo cerkvo, dvigajočo se na zelenem griču — napotil sem sem se po mirni dolini gori, skoz tiho bukovo, po katerem so sem ter tja švigale bronzoge srne, skoz razne vasi, zopet navzdol v ravan. Po vaseh bilo je vse tiho; videl sem same ženske, otroke in starce; le tu in tam se je prikazal kak mlajši mož. Vprašujočemu po uzroku tej zapuščeni, odgovorila mi je otožno mlada Kočevarica:

„E, naši možje so razkropljeni po širnem svetu s trebuhom za kruhom.“

In ko jo vprašam, da-li je res neizogibno potrebno, da Kočevarji razprodajajo J. J. Strossmayerjeve naranče, odvrne mi žena:

ogledal mestno cerkvo, dekanijsko poslopje, gimnazij, novo ustanovljeno hranilnico in se poklonil č. gg. prof. Skomlancu in kaplanu Berčiču, ter pozdravil v gradu poslujočega mladega rojaka, krenil sem ob cerkvi čez most k ljubeznjivemu g. Verderberju, kjer sem si napojil ušesa z zežljajočo kočevščino njegovih brdkih hčerk ter se naspal ob šepetanji pod okni tekoče Rinže — usel sem se drugo jutro na voz in hajdi proti — Ljubljani!

V Ribnici, odločivši svoj pohod na ugodnejši čas, videl sem „en passant“ oni sloveči čevljarjev nos, kateremu vrstnik biva gori v — Bolci, potem je švigal voz naprej, skoz Pekel, mimo Kozlerjeve graščine, skoz naše Klasične Velike Lašiče, kjer družega nesem vtegnil opaziti, nego-li bela dva cerkvena zvonika, in dalje so tekli čili konjiči po dolini gori, mimo Turjaškega gradu in ko smo dospeli na Pijavo Gorico, razgrne se nam čarobni pogled po širnem Ljubljanskem polji in na veličastne skupine gorejskih planin, oblite z zlatim svitom večerne zore. Toda zdaj ni bilo časa za opazovanje solčnih refleksov ob gorskih temenih — hiteli smo v naglem diru naprej ter dospeli o večernem mraku v — belo Ljubljano.

Tu sem zalučil, po dolgotrajni odsotnosti, v kot potno torbo in palico ter se napotil proti

— (Dobri zakoni.) Deželni zbor Moravski je bil sklenil in predložil zakone o spajanju kmetijskih zemljišč, o delitvi v skupnih zemljiščih in o uravnanju v skupnih, užitnih in upravnih pravic, ki se teh zemljišč držé, o postavi deželnih komisij o zadevah odstranjevanja tujih enklav po gozdih in o zakroževanju gozdnih mejá. Le-tem jako primernim in posnemanja vrednim zakonom je cesar potrjenje podelil z najvišjim sklepom z dne 13. februarja t. l.

— („Ljubljanskega Zvona“) 3. številko razpošilja se danes. Vsebina: 1. Gorázd: Tri ptice. Balada. 2. dr. Ivan Tavčar: Mrtva srca. Povest. (Dalje.) 3. dr. Jos. Vošnjak: Na Silvestrov večer 1883. leta. III. 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 19 (Konec.) 5. Fr. Šuklje: Marija Antoinetta. (Konec.) 6. J. Stritar: Nosan. 7. dr. Fr. J. Celestin: Žensko vprašanje. (Konec.) 8. L. Pesjakova: Vijóle. Pesen. 7. D. Nemanic: Narodne stvari. III. Čegar sem bila lani hči, sem letos mati. 10. J. Kersnik: V zemljiški kujigi. 11. K. Štrekelj: Novejši pisatelji ruski. II. Turgénev. (Dalje.) 12. Književna poročila: VI. I. Lapajne: Četrto berilo za ljudske in nadaljevalne šole. 13. D. Fajgelj: Nove muzikalije. II. 14. G. Jereb: Josip Gódina-Vrdelski. †. 15. Slovenski glasnik.

— (Novo slovensko delce.) Pregoni. Na Dunaji založila britanska in inozemska sveto-pisemska družba. 1883. Natisnil Adolf Holzhausen na Dunaji. Cena 6 kr.

— (Sneg) pričel je po noči, ter naletava neprestano v gostih kosmih, da je že par centimetrov na debelo.

— (Ondříček) koncertuje sedaj v Peterburgu, kjer je takoj pri prvem nastopu dosegel popolni uspeh in splošno priznanje kritike. „Novoje Vremja“ in „Novosti“ hvalijo njegovo izredno tehniko, lepi glas, izvrstno finost in eleganco v igri. Oba lista pa soglasita v tem, da „slovanski Paganini“ nima dovoljne samosvesti, da mu nedostaja strastnega izraza da je v svoji igri bolj zmeren, nego bi pri njegovej dovršeni tehniki trebalo.

— (Potres.) Na pustni dan popoldne ob 1/4 na 6. uro je bil v Velikem Gabru na Dolenjskem čuti precej hud potres. Sunek bil je samo jeden in sicer od severa proti jugu spremljan z znatnim bobnenjem.

— (Kaznovani „Hrovatarji.“) Vlani, v 245. številki našega lista razkladali smo v uvodnem članku velike nepravilike, ki po Slovenskem na kmetih izvirajo od tod, da posli in delavci na jesen popuščajo svoje gospodarje, domače kraje, ter čez zimo drvarit gredó v Hrvatsko, Bosensko in Ogersko. Omenjali smo, v kolikoj meri je le-ta zadeva na kvar kmetškemu stanu in rednemu delu, a da delavci sami, vse natančno preudariti, tudi nemajo nobenega dobička, marveč da tudi oni občutijo prej ali slej slabe posledice svojega „hrovatarjenja“, kolikor na telesu toliko na pravosti svoje. Predno smo želeli in se nadejali, potrdila se nam je istina naših trditvev, pokazalo se je, kako opravičeno in umestno smo svarili! — Iz neke vasi na Notranjskem, katera osobito veliko trpi leto za letom zavoljo „hrovatarjenja“ nam pišejo, da so se „Hrovatarji“

staremu strelišču, na — „Sokolovo“ maskerado.

Ondu so švigale sem ter tja pred krasno osvetljenim uhodom jaderne kočije; dolga procesija prihajajočih gostov se je pomikala po širokih, z mehkiimi preprogami pogrnenih stopnjicah navzgor. Stopivšemu po srčnem „Sokolovem“ vzprejemu, izmej bujnega eksotičnega rastlinja in duhtečega cvetličja v čarobno razsvetljeno dvorano, razgrnil se mi je nepopisno čudoviti prizor: Nalik morskemu valovju vrvela je tu po gladkem, bliščečem parketu neprezirna množica pisanobojnih, elegantno ter bogato opravljenih mask, da človek ni vedel, kam bi najprej obrnil oči!

Toda tukaj mi né preostajalo časa za subjektivne refleksije, kajti z vseh strani pluskali so ob me valovi obče radosti.

Takoj pri ustupu v prvo dvorano, tu na desno, bili so zbrani okrog dolge mize veseli hrvaški svatje, vsi v pristni narodni obleki, z lastno godbo. Vsakdor se je ustavil pri tej mnogobrojni, spretno sestavljeni skupini: Temu so se pasle oči na vitkostasni podobi mile, s cvetlično krono venčane neveste, oni je občudoval šareno obšite svatovske gabanice in umetno premrežene njih torbe, dočim se

letos že povrnili domov nepričakovani in nena-povedani, poprej nego druga leta. Prišli so tudi celo z drugačnim obnašanjem. Mirni so in nekako preplašeni, in kar nič se ne bahajo z zaslužki in s „paradižem“ po šumah, kakor se druga leta prehvaliti neso mogli, narobe priverjajo se, da za noben denar jih nobeden več ne pripravi v „Hrovatijo“. Od kod ta hitra izprememba? Letos bili so s svojimi tovariši v okolici Banjalauškej. Necega večera se jim ni hotelo izplačati zasluženó vsoto, zato so jo začeli glasneje in silneje terjati, kar je bilo tem laglje, ker se je vsa stvar godila v gostilni. Čedalje večji hrup je privabil vojaško patroljo. Ta je bila olje na ogenj. Na obeh straneh se je rabilo orožje. Konec je bil ta, da je bilo več jih težko ranjenih in da so vojaki osem delavcev s pomoženo silo od-tirali v zapor, iz katerega baje ne bodo vsi prišli še katerikrat na beli dan. Ta usoda je oplašila še druge in pred časom preopdila jih iz šum. Več jih je od biše do hiše prošé prišlo domov. — Sedaj je pač vsakdor izmej teh prepričan, da vsega tega ne bi bilo treba, ako bi bili ostali doma pri dobrem in stanovitem kruhu, ki jim ga kmet reže. Mislimo in želimo, da bodo po takih skušnjah v prihodnje sami zavrnil ponudbe sleparskih agentov in tudi druge posvarili, ne podajati se brez potrebe v nevarnosti po tujih krajih. „Ljubo domá, kdor ga ima!“

— (Banka „Slavija“) sklenila je v mesecih oktober, november in december 1883. leta 13.550 novih zavarovanj za kapital 15,861.200 glđ. 50 kr., za kar se jej je plačalo zavarovalnine in pristojbin 455.618 glđ. 38 kr. Za škode izplačalo se je v tem času 209.267 glđ. 46 kr. Od bančnih kapitalij bilo je v navedenem času naloženih 231.721 glđ. 9 kr. v 32 založnicah in 618.584 glđ. 17 kr. izposojenih na hipoteke. Denarni promet glavne blagajnice znašal je v tej dobi 3,197.564 glđ. 35 kr. Gasilne brizgalnice oddala je banka 4 občinam. Od 1. januarja do 31. decembra 1883 bilo je na novo sklenenih 66.443 zavarovanj za kapital 69,143.670 glđ. 79 kr., proti zavarovalnim in postranskim plačilom 1,793.023 glđ. 19 kr. Za škode izplačalo se je v tej dobi 707.089 glđ. 76 kr. Samoupravna društva za zavarovanje užitkov in pokojnin postajajo čez dalje bolj priljubljena. Pristopilo jim je namreč do konca decembra 1883 že 770 členov, ki so zavarovali užitkov in pokojnin za 143.632 glđ. 8 kr. in upisali ulog 579.420 glđ. 14 kr. Zastopniška pokojninska zaloga imela je do konca 1883. leta 39.506 glđ. 6 kr. premoženja.

— (Razpisana je služba) drugega učitelja na dvorazrednici na Studenci. Plača 400 glđ. in stanovanje. Prošnje do 20. t. m. na okr. šol. svet na Krškem.

Dragi rojaki!

Pri dopolnilnih volitvah za trgovsko in obrtnijsko zbornico zmagali so naši kandidatje z ogromno večino. Na tem zahvaliti se imamo v prvi vrsti národnim volilcem, v drugi pa onim domoljubnim zaupnim možem po mestih in na deželi, kateri so z svojo delalnostjo in požrtvovalnostjo pripomogli, da se je toliko narodnih trgovcev in obrtnikov udeležilo volitev.

tretji ni mogel nasmejati originalnemu basistu. In ko so začeli plesati svoj „kolo“, privreli so gledalci iz vse dvorane.

Od tod zanesel me je val novo došlih gostov zopet k drugim skupinam. Tu je korakala v ponosni samosvesti črnooka Bolgarka v svileni, z zlatimi arabeskami obšiti obleki, na strani šareno oblečenega Braziljanca, s širokim klobukom na glavi; tam je sprevaljal visokonogi, elegantno opravljeni Jokej gracijozno, s pristnimi golobinjski peruti obkriljeno „poštano golobico“; po tej plati spremljali so vitkostasni, višnjevo oblečeni španjski dijaki romantične Poljakinje v slikoviti njih narodni noši; na onoj strani blestela je poleg bronasto-bojnega Zamorca veličastna, z zvezdami obsejana boginja „dober duh“, z bliščečim diademom nad čelom; ondu zopet se je sprehajal v črne halje zagrneni „zlobni duh“ s krasno, s snegovimi kosmuljami in ledenimi biserji obsipano „Snežnico“, a tukaj je vodil visokorastni kranjski fant divno z začim atlasom ogrneno Turkinjó.

In dočim so jadrne veslarice švigale sem ter tje po dvorani, ljubeznive kodraste pastirice nagajale gostom, delile so darežljive mornarke razne s pikrimi napismi ogrnjene sladice in dražestna,

Národní centralni volilni odbor ima prijeto dolžnost, zahvaliti se najtopleje vsem, ki so sodelovali pri sijajni narodni zmagi.

V Ljubljani 1. marca 1884.

Za národní centralni volilni odbor:
Dr. vit. Bleiweis Trsteniški.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 1. marca. „Norddeutsche Allg.“ odločno pobija govorico, da bi bil Bismarck 1. 1881 s poljskim visokim plemenitnikom v Varzinu se razgovarjal o poljskih nakanah proti Rusiji. Skozi petnajst let ni bilo nobenega Poljaka v Varzin.

London 1. marca. Angleška vlada sklenila je uljudno depešo na vlado Zjedinjenih držav, da se prične akcija proti ameriškanskim državljanom, ki snujejo in izvršujejo dinamitne zarote, z namenom uničevati osebe in imetek na Angleškem.

London 29. februarja. V nekeji hiši na obrežji zasegli so tri osebe, pri katerih so našli veliko dinamita. Nameravali so baje atentat na pravosodno palačo.

Berolin 29. februarja. Pri diner-u pri Saburovem napil je general Gurko na vrlo nemško vojsko, za katero goji globok respekt in najviše spoštovanje. General Böhm odvrnil je z napitnico na hrabro rusko vojsko.

Rim 29. februarja. Kabinet namerava vsled večerajšnjega glasovanja dati svojo ostavko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
29. febr.	7. zjutraj	733.37 mm.	— 3.0°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	9. pop.	732.09 mm.	+ 7.6°C	sl. zah.	d. jas.	—
	2. zvečer	732.95 mm.	+ 4.2°C	sl. jz.	obl.	snega.

Srednja temperatura + 2.9°, za 1.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 glđ. 60 kr.
Srebrna renta	80 „ 65 „
Zlata renta	101 „ 75 „
5% marena renta	95 „ 35 „
Akcije narodne banke	845 „ — „
Kreditne akcije	309 „ — „
London	121 „ 50 „
S.ebro	— „ — „
Napol.	9 „ 60 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 71 „
Nemške marke	69 „ 30 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ. 123 „ 25 „
Državne srečke iz l. 1864	100 glđ. — „ — „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101 „ 50 „
Ogrska zlata renta 6%	121 „ 70 „
„ „ 4%	90 „ 40 „
„ „ papirna renta 5%	87 „ 90 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ. 117 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120 „ 60 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	106 „ 50 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50 „
Kreditne srečke	100 glđ. 173 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 20 „
Akcije anglo-avstr. banke	12 „ 115 „
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	232 „ 30 „

z velikansko kačo ovita E va je ponujala našim Adamom pogubonosna svoja jabolka. — Razven teh smukali so tukaj mej množico sem ter tja pisani harlekini, mični pieroti, ljubke pierete, raznobojni domini — toda kdo bi naštel vse posamične maske, raznovrstne, v svili, bagru, srebru, zlatu in biserjih lesketajoče kostume in vse pojedine dragocene toalete, kdo naslikal vso lepoto, ki je odsevala tukaj z ljubeznivo smehljajočih se obrazov! . . .

A glej! godba zasniva in ves ta pisani kalejdoskop zavrti se v mamljivem meteži po gladkem plesišču, žibaje se razkošno po ritmiškem taktu, — da se ga človek ne mogel nagledati! — In ko so se vijugale umetno prepletene četvorkine vrste po širni dvorani — bil je to čaroben pogled! — In stoprv veličastni sprevid vseh teh raznoličnih mask — kdo bi ga primerno opisal!

S kratka: bila je to divna vilinska noč, ondi na „Sokolovi“ maskeradi, polna sijajne lepote in razkošne radosti, ki se je razlegala po vseh prostorih do zlate jutrne zore!

In čili naš „Sokol“ sme biti ponosen; kajti on jedini izmej vseh narodnih društev ljubljanskih nas je vsaj za jedno noč zvalil iz politične sedanje mizerije v — divni raj neskaljene zabave!

Proda se

prodajalnice špecerijskega blaga mej postajama Trbovlje in Vode, pri cesti nasproti Oevirka. — Natančneje se izve pri lastniku prodajalnice **Jakobu Jevševarju št. 57 v Trbovljah.** (131—1)

Najboljša, zanesljivo kaljiva

semena,

kakor: domača, nemška (lucerna) detelja, vsake vrste trava, velika pesa, pravi Ribniški krompir in fižol, priporoča po najnižji ceni

(129—1)

Ivan Perdan.

Zemljišče s hišo

in drugimi gospodarskimi poslopji v Dragi pri Beli cerkvi št. 2 na Dolenjskem se bode 7. marca 1884 skupno ali pa posamezno na tri leta prostovoljno v najem dalo. Kraj je za kako obrtnijo ali trgovino zelo pripraven. (133—1)

V torek, dne 11. marca t. l. dopoldne ob 9. uri se bodo prodala vsa

hrastova drevesa

v baron Codelli-jevem gozdu na Dobrovi.

Pogoji se zvedó pri podpisnem.

Anton Podkreischeg,
Rimska cesta št. 5.

(130—1)

Obleka na obroke!!

DUNAJ, (98—7)

Mariahilferstrasse 25.

Obleka za gospode. | Obleka za dame.
Ogrtači, | Pomladanska obleka,
spomladanska obleka, | dežni plašči,
salonska obleka itd. | ženska ogrinjala itd.

Modno, realno, ceno

prodaja tudi v provincije na mesečne obroke že dolgo let obstoječa in sloveča prodajalnica narejene moške in ženske obleke

M. WOLF, DUNAJ,

VI., Mariahilferstrasse 25.

Natančneje vsakemu naročevalcu p i s m e n o.

Mlada leta,

napisal J. Gradačan,

dobivajo se pri

J. Bonaču, knjigovezu na Poljanah šte. 10, po 20 kr., s pošto 22 kr., za deset iztisov ni treba plačati poštne. (116—3)

Hiša

v sredi Št. Jarneja, na trgu in pri veliki cesti tik potoka, z gospodarskimi poslopji vred. v popolnem dobrem stanu, ter pripravna za vsakovrstno podjetje, sedaj se nahaja v njej prodajalica, proda se iz proste roke po jako ugodni ceni. — Kdor želi to hišo kupiti, zve ceno in pogoje pri g. M. P., h. št. 14 v Št. Jarneji. (123—2)

Ženitvena ponudba.

Mlad, 27 letni mož, čedne in prijetne postave, iz poštene slovenske hiše, imajoč 900 gld. letne stalne plače, želi se seznaniti s pridno, pošteno, zalo Slovenko, najraje Ljubljancanko, od 24—26 let staro, ki ima tudi nekoliko gotovine. Resne ponudbe s fotografijo pod šifro G. N. M. vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (124—3)

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpalkih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u;** v Trstu lekar **Pavel Rocca;** v Gorici lekar **C. Cristoffoletti;** v Reki lekar **C. Šilhavy;** v Celji **A. Krisper;** v Mariboru **J. Martinz.**

Ni sleparija! (696—15)

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Livarna za železo in tovarna za stroje G. Tönnies-a v Ljubljani

kupuje

lito železo, baker in rumeno kovino

po najvišjih cenah. (96—4)

Isto tam dobé dobri livci in železostružci (Eisendreher) stalno delo.

ADOLF WERTHEIM

& Comp.

tovarna za blagajnice.

Praga. Dunaj. Pešta.

S tem naznanjamo, da smo naše

zastopništvo za Kranjsko

izročili gospodu (120—3)

J. J. NAGLAS-u,

v Ljubljani, Turjaški trg št. 7.

Ta bode cenjena naročila vselej točno izvrševal.

Izvrsten kruh,

vsak dan frišen, prodaja (127—2)

JOSIP BOŽIČ,

posesnik in krčmar v Krškem.

Prevažanje ljudij in blaga v

AMERIKO

najbolje in najceneje pri (238—25)

ARNOLD-u REIF-u, Wien, I., Kolowratring, Pastalozzigasse 1.

5000 1 (788—20)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gld.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Svarilo!

S tem opozarjamo p. n. občinstvo na to, da se v novejšem času narejajo in prodajajo blagajnice, ki imajo z našimi skoraj jednako glasečo se firmo.

Naši prodajalci nam naznanjajo, da se s tem: zapeljava p. n. občinstvo, ki misli, da kupi prave Wertheimove blagajnice.

Pred kupovanjem takih blagajnic svarimo, ker se s tako manipulacijo, ki je nečemo natančneje označiti, špekulira samo na zameno imena.

F. WERTHEIM & Comp.,

c. kr. dvorni liferanti,

c. kr. priv. avstrijska tovarna za blagajnice.

Jedina zaloga pri gospodu

FRANU DETTER-ji,

zaloga šivalnih strojev v Ljubljani. (128—1)

IVAN SOKLIČ, prej A. PRIBOŽIČ.

Zaloga

Bruseljskih klobukov.

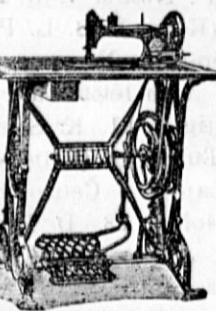
Podpisani priporoča sl. p. n. občinstvu veliko zalogo vsakovrstnih (132—1)

klobukov za gospode

od 1 gl. 80 kr. višje; klobuke za dečke no 1 gl. do 1 gl. 50 kr.; svilnate cilindre po 4 gl. 50 kr. — Dalje imam v zalogi: srajce in spodnje hlače za gospode, vratnike, kravate itd.

IVAN SOKLIČ,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6.

C. k. privilegij za izboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jaz,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (113—2)

6 letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4—5 gl.

Umetne (32—15)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.